

ובשכינה שנתקראת זאת עם ישראל, כמו שנאמר ואר גם זאת בהיותם וכו', מה הם אמורים לה? أنها חלק דודך היפה בנשים, أنها פנה דודך ונבקשנו עמק, בכמה מתחנונים וחפלות, ביצירת ובתפלין, בשבותות ובוימים טובים, שעלהם נאמר בין ובין בני ישראל אוט הווא לעלם, אוט ברית מילה, אוט של שבת וימים טובים, ואוט של תפליין.

עליה נאמר על זאת יתפלל כל חסיד אלקיך לעת מצא, מצא אשה מצא מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ויעקב ברך את בנו בזאת, והוא שבחתוב וזה אשר דבר להם אביהם, ודוד בזאת הפיק רצונו מיהו"ה בשגלחם עם אויביו, כמו שנאמר אם פחנה עלי מלחנה וכוכי בזאת אני בותח, והנביא, כשראה את ישראל בגלוות, לא ראה להם מנוחה אלא בעבור זאת, וגאנלאת ישראל לא תבא אלא בזאת, זהו שבחתוב זאת אשיב אל לבי על בן אוחיל, ויהודה לא התברך אלא בזאת, וזה שבחתוב זוotta להודה, ומשה לא ברך את ישראאל אלא בזאת, והנביא, ומישלא שתה לבו גם לזאת, עליו כתוב איש עבר לא ירע וכיסיל לא יבין זאת.

ובין שהאדם בה יפיק רצונו וכמה משיג השם, שהוא סוד על זאת יתפלל כל חסיד כל חסיד, על זאת ודי, לשם יהו"ה שהיא על זאת, לא מה תקנו בשחרית למדה ידועה, וכן במנחה למדה ידועה, וכן בשבת בערבית למדה ידועה, וכן ביום טוב למדה ידועה, וכן בעשרה ימי תשובה למדה ידועה? אלא מה למדת ידועה, וכן בשבת למדה ידועה, אלא מה שאמר על

ובד שכינטא דאתקריאת זאת עם ישראל, כמה דעת אמר (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם וכו', מי אינון אמרין לה (שירו"א) أنها החלך דודך היפה בנשים, أنها פנה דודך ונבקשנו עמק, בכמה תחנונים וצלותין, באיצית ובתפלין, בשבותות ובוימים טבין, דעליהו אתרмер (שמות לא ז) בין ובין בני ישראל אותן ימין טבין, ואוט דשבת וימין טבין, ואוט דתפלין.

עליה אתרмер (תהלים לב ז) על זאת יתפלל כל חסיד אלקיך לעת מצא, מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה (משליח כב), ויעקב בריך ללבני בזאת, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כה) זואת אשר דבר להם אביהם, ודוד בזאת הפיק רצונו מיהו"ה בשגלחם עם אויביו, אם פחנה עלי מלחנה וכוכי, כמה דעת אמר (תהלים כו ז) אם פחנה עלי מלחנה וכוכי, בזאת אני בותח, והנביא כשראה את ישראאל בגלוות, לא ראה להם מנוחה אלא בעבור זאת, ופורךן דישראל לא ייתה אלא בזאת, הדא הוא דכתיב (אייה ג כא) זואת אשיב אל לבי על בן אוחיל, וייהודה לא אתריך אלא בזאת, הדא הוא דכתיב (דברים לג ז) זואת ליהודה, ומשה לא בריך ית ישראל אלא בזאת (שם ז) זואת הברכה, ומישלא שת לבו גם לזאת, עליו גם לזאת, עליה כתיב (תהלים צב ז) איש עבר לא ידע וכיסיל לא יבין את זאת.

ובין שהאדם בה יפיק רצונו, ובמה משיג השם, שהוא סוד על זאת יתפלל כל חסיד, על זאת ודי, לשם יהו"ה שהיא על זאת, לא מה תקנו בשחרית למדה ידועה, וכן במנחה למדה ידועה, וכן בערבית למדה ידועה, וכן ביום טוב בעשרה למדה ידועה, וכן ביום טוב למדת ידועה, וכן בשבת למדה ידועה, ומה תשובה למדה ידועה?

שאמר על זאת, הוא מורה שהויה היה על כל ספירה וספירה, כמו שאמր דוד לך יהוה הגדלה והגבורה וגומר, ואין לך פעולה במתתונים אלא על ידי מלכות, שנאמר ביה ומלכותו בכל ממשה, אבל בזמן שאריך הקדוש ברוך הוא להצדיק לצדיק ולעתות עמו אדקה, שהיא מלכות, עם המתתונים, נכללים בו כל הספירות, ונקראים צדיקים על שמם. יהוה נקרא על שמם צדיק, שנאמר צדיק יהוה בכל דרכיו, ורוחם על בריותו בצדקה, אין הצדקה אלא תפלה, צ' אמנים, ד' קדשות, ק' ברכות, ה' חמשה חמישית תורה, וזהו הצדקה תרים גוי, ועליו נאמר לאברהם ויחשכה לו הצדקה, וכשהוא רוצה בה, נאמר בה וילבש הצדקה לשני.

מצד היא אדקה, ומצד היא כובע על ראש צדיק אותן ברית, עטרה בראש כל צדיק, ומצד וגמור אמר בה ארפה הארץ מדה, מצד ה עליונה, ורחבה מני ים.

ובשידרה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה, כל הספירות כוללים בהם, ונקראים נביים, ומלכות היא דמיון כלם, שנאמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדרמה, כמו שאמր הנביא (שם) ודברתי על הנביאים וגומר, שהיא כמו האפסקלריה שכל הפנים נראין בה, וכן כל הספירות מראין בה כחם ודקינון וצורותם, לכל נביא כפי השגתו למעלה, וכמו כן למטה היא מתלבשת בכיסא הכבוד, ובכל הפלאכיהם, והօפניהם וחיות הקדש, ובכל הרקיעים, והכסאות שבhem, והפלאכיהם התלוים מהם, שיש מלאכים גבוהים עליהם, שנאמר

זאת, היא מורה שהויה היה על כל ספירה (דף ע"ב) וספירה, כמו שאמր דוד (ה' א כת יא) לך יהוה הגדלה והגבורה וגומר, ואין לך פועלה במתתונים אלא על ידי מלכות, שנאמר ביה (תהלים קג ט) ומלכותו בכל ממשה, אבל בזמן שאריך קידשא בריך הוא להצדיק לצדיק, ולעתות עמו אדקה שהיא מלכות, עם המתתונים, נכללים בו כל הספירות, ונקראים צדיקים על שמם, יהוה נקרא על שמם צדיק, שנאמר (תהלים קמה י) צדיק יהוה בכל דרכיו, ורוחם על בריותו בצדקה, אין הצדקה אלא תפלה, צ' אמנים, ד' קדשות, ק' ברכות, ה' חמשה חמישי תורה, וזהו הצדקה תרים גוי (משל י לד). ועליו נאמר לאברהם תרומות גוי (איוב יא ט) ויחשכה לו הצדקה, וכשהוא רוצה בה נאמר בה (ישעה נט י) וילבש הצדקה בשניין. מצד היא אדקה, ומצד היא כובע על ראש צדיק אותן ברית, עטרה בראש כל הצדיק, ומצד וגמור בה (איוב יא ט) ארופה הארץ מדה, מצד ה עליונה ורחבה מני ים. ובשידרה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה, כל הספירות כלולים בהם, ונקראים נביים, ומלכות היא דמיון כלם, שנאמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדרמה, כמו שאמר הנביא (שם) ודברתי על הנביאים וגומר, שהיא כמו האפסקלריה שכל הפנים נראין בה, וכן כל הספירות מראין בה כחם ודקינון וצורותם, לכל נביא כפי השגתו למעלה, וכמו כן למטה היא מתלבשת בכיסא הכבוד, ובכל הפלאכיהם, והօפניהם וחיות הקדש, והפלאכיהם, והכסאות שבhem, והפלאכיהם גבוהים עליהם, שנאמר